

6. Svätá omša

Pán Ježiš pri Poslednej večeri ustanovil obetnú hostinu, ktorá nám sprítomňuje obetu kríža. Ježiš chce, aby sme často slávili svätú omšu a z nej žili. Preto je svätá omša stredobodom nášho kresťanského života.

6.1. ČO MÔŽEME AKO RODINA NA SPOLOČNEJ SV. OMŠI PREŽIŤ

- vyznávame svoju vieru v Pána Boha, ktorý sa stretáva s nami v obeti sv. omše a chce nás očistiť a obdarit svojimi darmi;
- môžeme počuť slovo Boha, pôvodcu života i našej rodiny; On jej životu najlepšie rozumie, a preto má čo do jej života povedať. aby bola šťastná;
- prinášame život našej rodiny na oltár spolu s darmi chleba a vína, aby boli premenené v Ježiša Krista;
- spoločne máme účasť na výkupnej obeti Ježiša Krista, ktorý vykúpil každého; člena našej rodiny a každý z nás prichádza prijať od Krista vykúpenie a darovať mu život;
- v tejto obeti znovu prijímame i seba navzájom;
- vyprosujeme si požehnanie pre našu rodinu;
- spájame sa v oslave Pána Boha s ostatnými rodinami a ostatnými ľuďmi našej farnosti, Cirkvi i sveta;
- modlíme sa za chudobných, chorých, prenasledovaných;
- modlíme sa za biskupov, kňazov a za zodpovedných za našu krajinu;
- posilňujeme sa na hostine Pána, aby sme mali celý týždeň silu žiť podľa Božej vôle, teda milovať sa navzájom tak, ako Ježiš Kristus miloval nás;
- prijímame Ducha jednoty a lásky, ktorý nás zjednocuje napriek našej jedinečnosti a vytvára z nás spoločenstvo, v ktorom je stále prítomný Boh; stávame sa obrazom Spoločenstva - Najsvätejšej Trojice.

Cirkev slávi každú nedeľu - deň Pána - malú Veľkú noc. Pri eucharistickej oslave spomíname na smrť a vzkriesenie nášho Pána. „Smrť tvoju. Pane, zvestujeme a tvoje zmŕtvychvstanie vyznávame, kým neprídeš v sláve.“

Aj spoločnú cestu rodiny do kostola môžeme starostlivo pripraviť. aby z nej vyžaroval pokoj, ktorý patrí nedeľi. Deň sám by mal byť v znamení voľnej chvíle, radosti. Patrí k tomu i pekný obed, ktorý spojí celú rodinu. Popoludnie by mohlo patriť obrúbenej činnosti členov rodiny. Želaniu detí venujeme osobitnú pozornosť. Pokúsime sa uspokojiť každého. Spoločná dohoda rodičov a detí o programe nedele môže pomôcť vytvoriť z nej najkrajší deň v týždni, v ktorom telo i duch načerpá novú silu na nasledujúci pracovný týždeň.

6.2. SVÄTÁ OMŠA - SLÁVNOSŤ RODINY A SPOLOČENSTVA

Pri lámaní eucharistického chleba sa skutočnou účasťou na Pánovom tele povznášame k spoločenstvu s ním a medzi sebou. (Druhý vatikánsky koncil, Dogmatická konštitúcia o Cirkvi, 7). Eucharistia je spojenie s Pánom a s bratmi. Kto pristupuje k Pánovmu stolu v zhromaždení obce, pri slávení Eucharistie, ten by nemal mať pred očami nezáväznú reštauráciu, ale rodinný stôl, ktorý je sviatočne prestretý pre sestry a bratov, a tak s nimi aj zaobchádzať.

Výchova k spoločnému stolovaniu

Bez príkladu rodičov sa deti nenaučia jesť, správne stolovať. Tak isto bez príkladu rodičov deti len ťažko nájdú prístup k hostine Pána. Keď však vidia, že matka, otec, aj susedove deti pristupujú k stolu Pána, tak bude rásť aj ich túžba byť pri tom. Chcú robiť to, čo ostatní, dostať ten istý chlieb, ako oni.

Deti sa od rodičov naučia mať správny vnútorný postoj pri svätom prijímaní, ak sa rodičia s nimi podelia o vlastné pocity a svoju vieru. Premenenie chleba a vína na Telo a Krv Pána je tajomstvo, ktoré je nevysvetliteľné, nepochopiteľné, ale o posile a o spojení s Pánom a s bratmi a sestrami sa povedať dá. Napr. cestou do kostola alebo z kostola, pri stolovaní, pri iných vhodných príležitostiach.

Spoločná oslava sv. omše

Pri bohoslužbe nachádzame prvky, ktoré sú známe z normálneho denného života. K základným prvkom spoluslávenia patrí napr. počúvanie, pozeranie sa, prosenie a ďakovanie, prijímanie a darovanie. Ak sa tieto postoje v rodine praktizujú, potom nebude ťažké nájsť ich aj pri slávení svätej omše.

Deti, ktoré sa naučili doma počúvať, naučia sa to ľahšie aj v kostole. Áno, mnohé je tu nepochopiteľné, ale či mnohé rozhovory rodičov nie sú ťažké alebo pre deti nepochopiteľné? V škole sa tiež nesmie skákať do reči. A rodičia môžu v kostole potichu svojmu dieťaťu vysvetliť, čo je potrebné. Je potrebné učiť deti, aby správne videli. Dnes žijeme v záplave obrazov a efektov. Rodičia pomôžu deťom správne vidieť svet aj tým, že poukážu aj na veci menšie a nenápadné. Tak môžu prispieť k tomu, že sa deti nebudú na svätej omši nudiť.

Rodičia učia deti prosiť i ďakovať. A Eucharistia je slávnosťou vďakyvdania. Práve toto by mohla byť vhodná téma na rozhovor pri nedetnom stolovaní, keď sa spokojne sedí s pocitom nasýtenia po obede.

Prijímanie a darovanie. Aké je dôležité, aby sa týmto postojom dieťa učilo, len tak sa stane schopným lásky. Rodina, susedia, podnik, farnosť, spoločnosť - títo všetci potrebujú človeka, ktorý je otvorený pre druhých, ktorý vie prosiť a ďakovať, ktorý je pripravený niečo prijať, ktorý otvára svoje ruky a svoje srdce, aby daroval. Byť podobný Bohu, ktorý nám dáva z lásky svojho Syna a On sa daruje za nás. O tom je obeta sv. omše.

Sväté prijímanie

Pri rozhovore možno viesť dieťa k tajomstvu Eucharistie. Poukázať na spojitosť medzi príbehom o nasýtení tých, ktorí počúvajú Pánovo slovo; k Večeri, ktorú Pán Ježiš slávil so svojimi učeníkmi až k nasýteniu obce veriacich, k svätej hostine pri oslave Eucharistie. Osobitne sviatočné obedy a sviatok Zeleného štvrtku sú vhodnou príležitosťou na tieto rozhovory. Dieťa nemôže nič vypovedať o tajomstve Eucharistie, ale vie, že k nemu prichádza Spasiteľ keď je svätý Chlieb a vie, že patrí k veľkému spoločenstvu tých, ktorí veria v Krista. Bude sa preto tešiť na to, že môže ísť s rodičmi k Pánovmu stolu.

Patrí k úlohám rodičov, aby budili v deťoch svojím vlastným príkladom a malými podnetmi túžbu, aby sa smeli zúčastniť na svätom prijímaní.